

Szivárvány

2009. JÚNIUS

KÁNYÁDI SÁNDOR

Ünnep van, ünnep van...

Ünnep van, ünnep van,
nagy ün-nep.
Terülj meg, asztalkám,
te-rülj meg.

Esztike asztalát
nagyszemű kisbabák
ü-lik be,
aki a legjobb volt,
az ül az
ö-li-be.

Megmosta a kezét
min-den-ki.
De finom az ebéd,
ün-ne-pi!

Ünnep van, ünnep van,
gyer-mek-nap,
még a kis
cica is
fagylaltot
nya-lo-gat.

CSEH KATALIN

Fagylaltárus

Én vagyok a híres boltos,
Fehér ingem fagylaltfoltos.
Fagylaltot árulok, felhőket bámulok,
Sok fagyit egyetek, én hozzájárulok.

A híres boltos én vagyok,
Fagylaltot, jégkrémet árulok.
Gyertek gyorsan, gyerekek,
Mogyorósat, epreset vegyetek.

Boltos Bandi vagyok én,
Nálam találsz a legfinomabb fagyit
Ezen az öreg földtekén.
Sőt a csillagok is nálam fagyiznak,
Majd virradatkor szépen hazavonulnak.
Maszatos kezük, lábuk, cipőjük és ruhájuk.

KESZEG ÁGNES rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

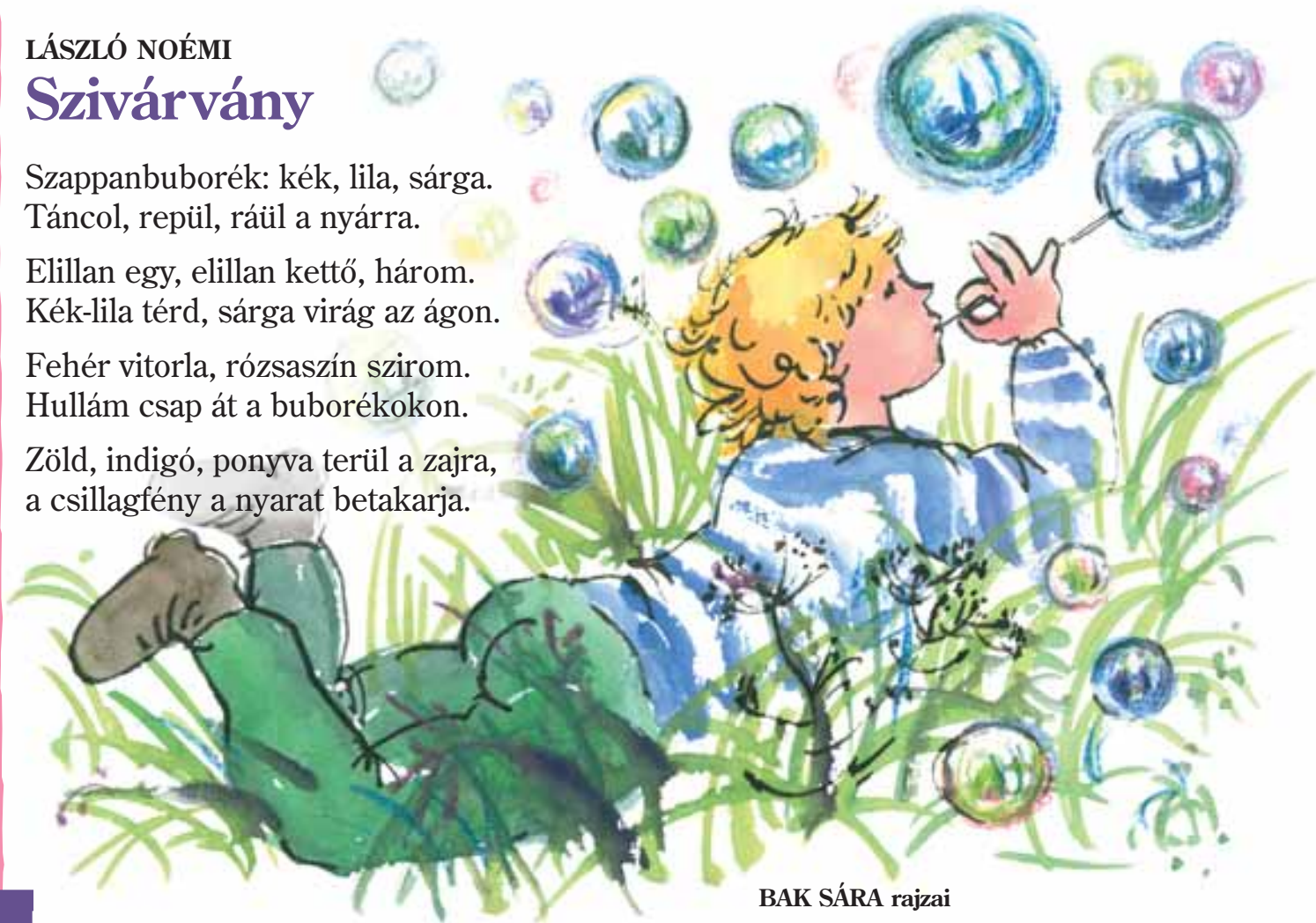
Szivárvány

Szappanbuborék: kék, lila, sárga.
Táncol, repül, ráül a nyárra.

Elillan egy, elillan kettő, három.
Kék-lila térd, sárga virág az ágon.

Fehér vitorla, rózsaszín szírom.
Hullám csap át a buborékokon.

Zöld, indigó, ponyva terül a zajra,
a csillagfény a nyarat betakarja.

BAK SÁRA rajzai

Gyermeknapkor minden vidám,
még a sok madár is a fán
vidáman ugrál és füttyöresz.
A Kossuth-kertbe biciklizek,
s egész nap lógok a hintán, mászókan.
Sok a vers, ének és játék,
még az arcunkat is kifestették.
Versenyeztünk, nyertünk, de eljött az este.
Fáradtan hazaérve, a sok játéktól kimerülve
aludtam el, az ágyamba esve.

Fülöp Gábor, Szatmárnémeti

Ó, Gyermeknap,
szívem egyik fontos napja.
A Kossuth-kertben van
a város apraja-nagyja.

Katácska leng a hintán,
Bori integet felém,
a többiek elmerülnek
Játékország peremén.

Találkozom sok gyerekkel,
kik most vígan játszanak,
talán még lesz jövőre is
ilyen csodás Gyermeknap.
Koncz Kriszta, Szatmárnémeti

Volt egyszer egy sün. Élt, ahogy a sünök szoktak élni. Nappal megállt benne a mozgás, leginkább gubbasztott, éjjel elindult benne a mozgás, leginkább muszogott. Gubbasztott és muszogott.

Mihelyt meglátta az este sötétjét, hát belebotlatott, majdhogy orrára nem dőfte az éjszákát, az elfeketült lepényt.

Ilyenkor elfordultak tőle a sóskák, félrehajlottak a citromfüvek:

– Lepp, jön a szúrós! – leppentették össze leveleiket, tapadtak egymáshoz, és akkora utat nyitottak a muszogó sünnnek, hogy azon hat gumicsizma is elért volna.

Olyan kertészgumicsizma.

A ribizlibokornál már nem bírta tovább a sün ezt

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy sün

a széles utat, ezt az elhúzódást, hogy őelőle mindenki menekül. Ráereszkedett tömpe lábaira, hasát a földre engedte, úgy muszogta:

– Nem akarom, hogy szúrjanak a tüskéim, nem akarom, hogy a hátamon legyenek.

Mindhiába magyarázta neki az egész sün-nemzetség, kik köré gyűltek, hogy a tüskékre büszkének kell lennie, a tüske dísz, a tüske fegyver, a tüske megvéd a rókától, és hogy a sünök ősidők óta tüskések, és ez így van jól, no meg hogy ezidáig nem akadt sün a föld kerekén, aki ilyeneket nyafogott volna, nohiszen, hogy neki nem kell a tüske. Ugyan, miféle beszéd ez?

A sün csak muszogta a magáét:

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

– Nem akarom, hogy szúrjanak a tüskéim, nem akarom, hogy a hátamon legyenek. Mindenki elhúzódik előlem, nem érezhetem, milyenek a füvek, a virágok. Ha meg nem sikerül idejében félrehajolniuk, hát horzsolom őket, szurkálom, felnyársalom, pedig, jajj, dehogyan bánthatom őket. Nem akarok tüskés lenni, díszes, fegyveres, büszke sündisznó!

Akkor egy ribizlibokor ráengedett fürtjéből egy piros ribizliszemet az egyik tüske végére, még egy ribizliszemet a másik tüske végére, és így tovább, míg tele nem bogyoztatta az összes tüskevéget.

– Mint egy nyalókaárus – tette csípőre a kezét a ribizlibokor elégedetten. – Immár mehatsz a világba, te süni. Többé nem szúrsz, nem horzsolsz, nem nyársalsz.

Pislogott a süni, hitte is, nem is ezt a beszédet. Hogy ő már nem szúró. Nohiszen.

– Kipróbálom – indult el nagyon-nagyon lassan, mintha még álmos volna, és bemuszogott a citromfüvek közé, aztán kihátrált alóluk, s képzeljétek, nem volt jajgatás, levelek

leppentése, egymáshoz tapadása, nem volt félrehajlás előle, nem nyílt hat gumicsizmának való út. Minden fű maradt a helyén.

– Muhússz! – szédült meg az illatuktól és a boldogságtól a süni, újra visszament a füvek közé, és újra ki, és így sétált azontúl mindig, nem büszkén, nem szúrósan, de hozzábújva minden fűhöz, virághoz.

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Csigaházfestés

Kapukki Pukka nagyadag gyümölcsreggeli után bekukkintott az ágy alá, az asztal alá, a fiókokba, Franci ágyába, még a zsíros bödönbe is. Hiába. Nyoma sem volt a tulipános kisládának. Mert azt kereste éppen. Ugye tudjátok, mit tartott benne? Hát persze, kitálátatok: az ecseteit, a festéktubusokat.

Gyönyörű nyári reggelre ébredt, kedve támadt egy kis festegetésre. Ezért kutatott a tulipános láda után. Am most elpárolgott a reggeli jókedve. Festék nélkül nem lehet festeni.

– Franci, Franci, hol vagy? – kiáltotta izgatottan. Franci biztosan tudja, hova lettek a festékek – gondolta.

De Franci nem válaszolt. Vajon hol csatangol ilyen kora reggel – tűnődött magában a kismanó, és kiszaladt a Cudar Bükkfa alá, hogy megkérdezze Pált, a harkályt, nem látta-e a törpesárkányt.

– Pááááááááá, hagyd abba a kopácsolást, kérlek! Kérdezni szeretnék valamit! – kiáltotta torkaszakadtából Pukka.

Pál abbahagyta a kukacvadászatot, és lerepült Pukkához.

– Történt valami? – kérdezte kíváncsian.

– Nem láttad ma reggel Francit?

– De láttam. Fontos dolga akadt, mert úgy szedte a lábát, mint egy mezei nyúl.

– Nem értem – csodálkozott Pukka –, miért nem szólt nekem semmit?

– Lehet, valami titkos ügyben járt. A völgy felé sietett.

Pukka a völgy felé vette útját. Az Átlátszó Patak mellett haladt. A nap már magasan járt. Az ég tetejéről figyelte, mi történik a földön.

Az áfonyabokor árnyékában üldögélt a fűrj. Pukka megkérdezte tőle:

– Szervusz, nem láttad Hapci Francit?

– De igen, a völgyben, az óriásbokrok közelében épp Bigacsigával beszélgetett – mondta kedvesen a fűrj.

– Köszönöm, fűrjecske – sietett tovább Pukka.

A völgyben Franci kék taraját pillantotta meg az óriásbokrok ágai között. Közelebb érve már az énekét is hallotta:

– Festek, festek, festegetek, pompás színeket keverek. Körbe, körbe vezetem pingáló kis ecsetem.

Pukka a bokor mögé lopakodott. Nem fogjátok elhinni, amit látott. Hapci Franci egy jól megtermett kövön üldögélt, egyik kezében ecset, másikkban festéktubusok. Még az orra hegye is festékes volt. Nem volt előtte festék-állvány, sem papír, de még keserűlapu sem. Mit festett? Csigabigák sorakoztak előtte. Bi-gacsiga állt legelöl. Franci nem tájképet festett, nem is arcképet. Csigabigaházakat pingált. Nem volt két egyforma közöttük. Senki a világon nem látott még ilyen gyönyörű színekben pompázó csigaházakat. Odagyűltek a mezei nyulak, a pockok, a mókusok. Tapsoltak örömben, annyira tetszett nekik.

– Művész vagy, Franci – tapsolt Pukka is, és előbújt a bokrok mögül.

– Szia, Pukka, szépek lettek a csigaházak? –

lelkesedett a kis törpesárkány.

– Sosem láttam még ehhez hasonlót – mosolygott Pukka, és titokban arra gondolt, ezután több festékre lesz szükségük.

Olyan piros a rózsaszirma, mint a katibogár szárnya. Csakhogy nincsenek rajta pettyek, sem egy, sem hét. Irigyli is a rózsza a katibogarat, sóhajtozik naphosszat: hej, ha nekem is lenne hét pettyem, milyen szépen tudnék repülni!

Arra jön a kisfiú, kérdi a rózsát:

– Miért búsulsz, kedves rózsza?

– Azért, mert nincsen hét pettyem, mint a katibogárnak, és nem tudok repülni.

– Sose búsulj – mondja a kisfiú –, hozom a vízfestéket, és olyan hét pettyet festek rád, hogy sokkal szebb leszel, mint a katibogár.

Úgy is lett. Hozta a kisfiú a vízfestéket, megpettyezte ügyesen a rózsát:

– No, most már repülhetsz!

Boldogan csapdosta szirmait a

MARKÓ BÉLA

Az irigy rózsza

rózsza, de csak nem tudott elszállni, mert nem engedte a szára. Ráadásul jött egy hirtelen zápor, lemosta a pettyeket. Ismét csak szomorkodott a piros rózsza, ismét irigykedve nézte az ide-oda burungozó-perregő-röppenő katibogarat:

– Jaj, bárcsak én s szállni tudnék!

Telik-múlik az idő, vége a nyárnak, meghallja a repülni vágyó rózsza sóhajtozását az őszi szél. Egyet-kettőt fordul, nekidurálja magát, beleprüszköl a rózsába, szétfújja a kókadozó vörös szirmokat a levegőben. Száll már a rózsza, nézzétek, mint a katibogár, de csak egy pillanatig, aztán lehullnak a földre a szirmok, ott sírdogálnak magukban, amíg belepi őket a hó. Késő bánat! Szép volt a rózsza rózsának, kár, hogy katibogár szeretett volna lenni!

MOLNÁR KRISZTINA rajza

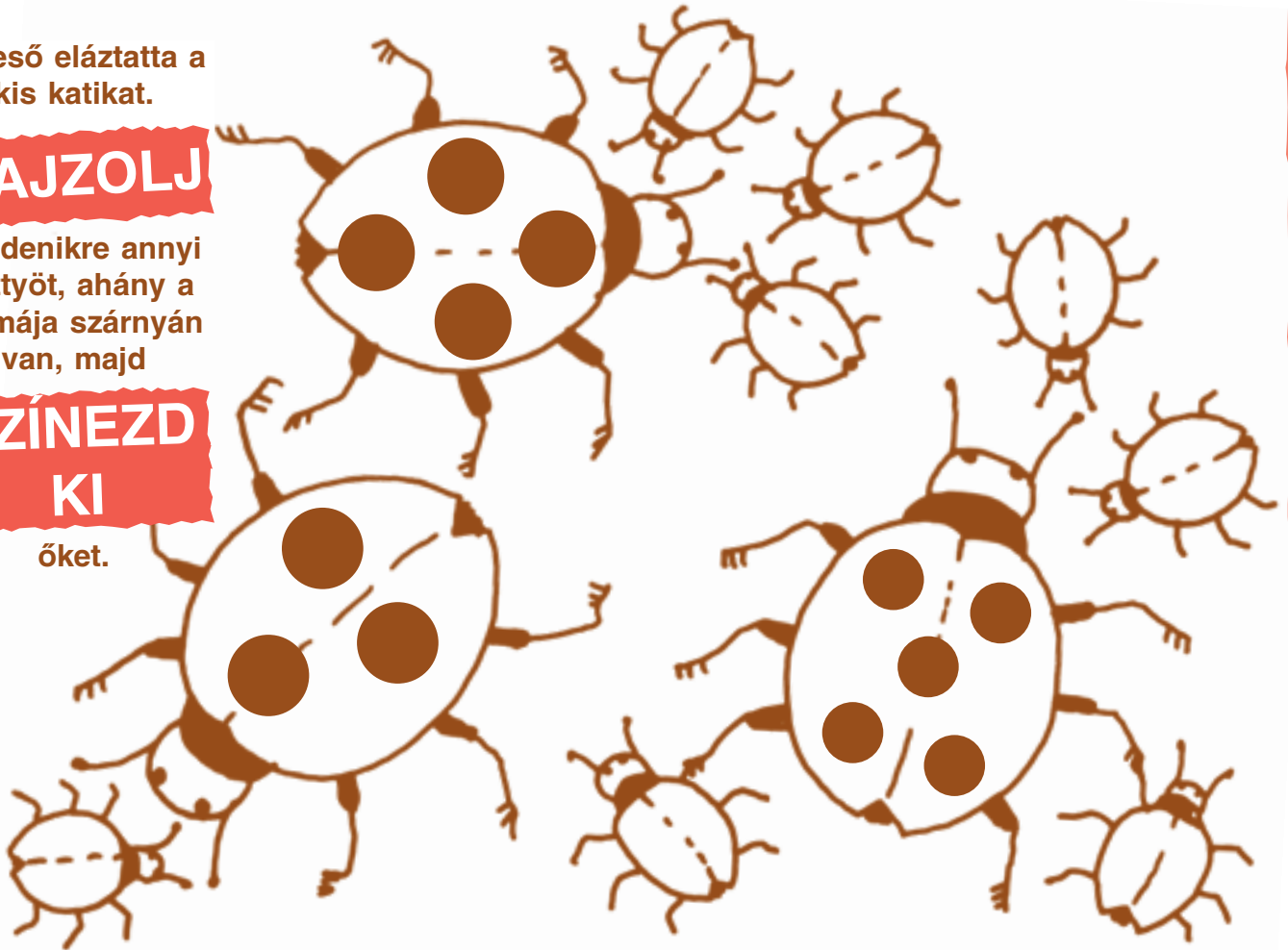
Az eső eláztatta a
kis katikat.

RAJZOLJ

mindenikre annyi
pöttyöt, ahány a
mamája szárnyán
van, majd

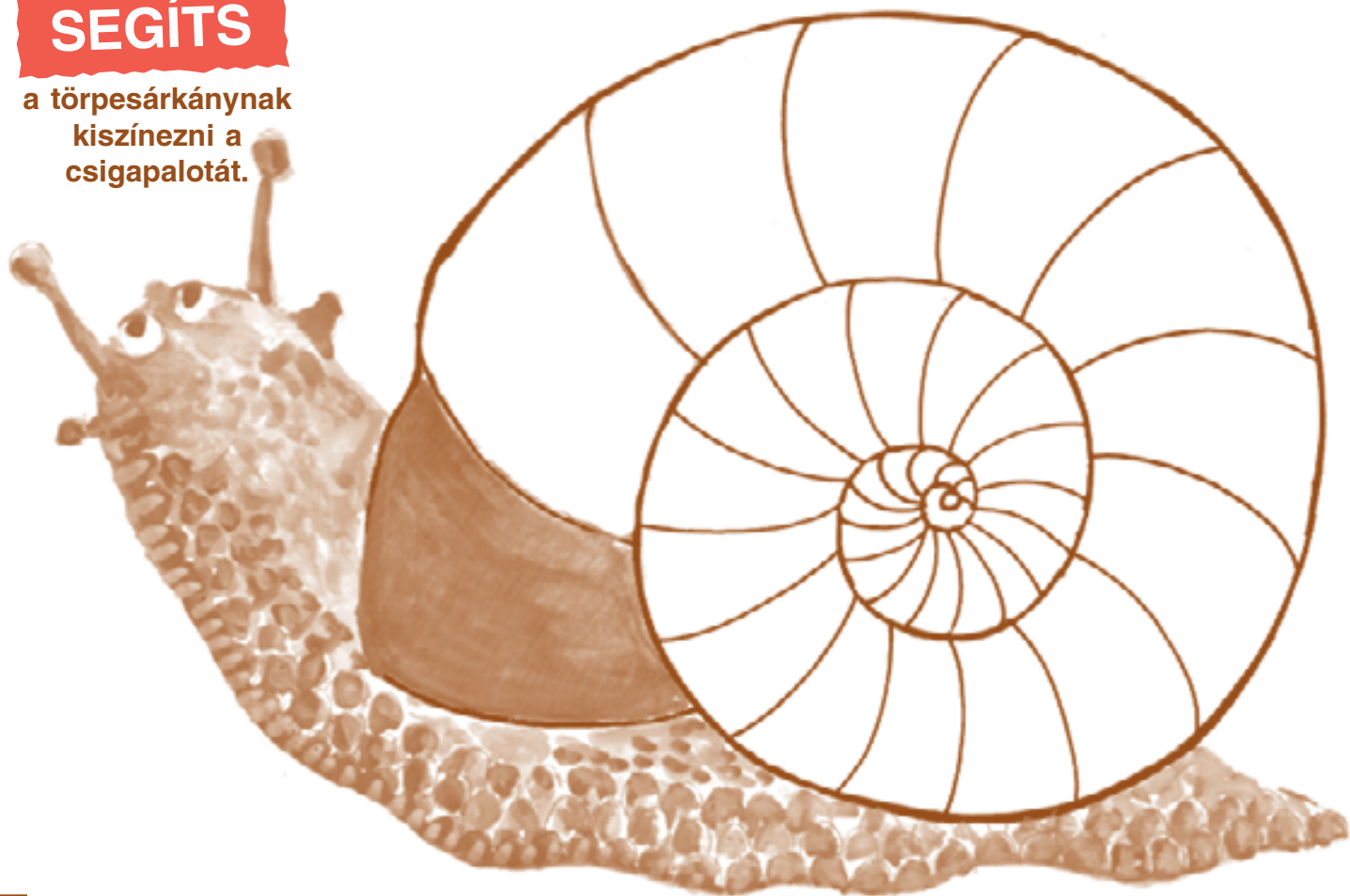
**SZÍNEZD
KI**

őket.

SEGÍTS

a törpesárhánynak
kiszínezni a
csigapalotát.

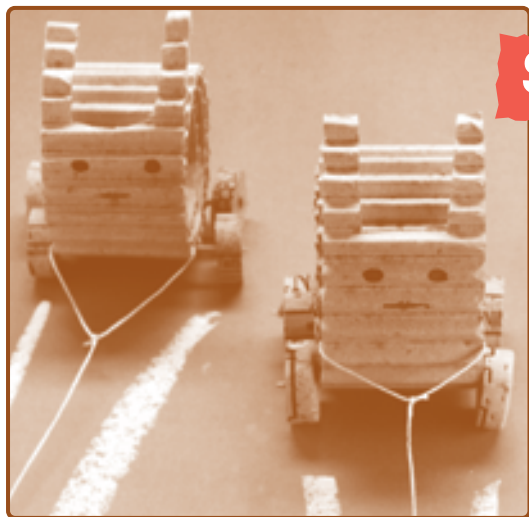

GYŰJTS

üres csigahéjakat,
és ferd színesre űket,
majd gyurmából
formálj csigabigát,
és űltesd hátára a
díszes házat.

Botszeme
gyufaszálból készűt.

SZÁGULDUNK!

Hullámpapírból vágj csíkokat, vágj szarvat, rajzolj arcot nekik, tekerd csigává, és ragaszd meg. Az aljának egy-egy hullámán szűrj át két fogpiszkálót, ezek végére tűz dugókarikát. Köss rájuk egyforma hosszúságú zsineget, a zsineg végére pedig pálcikát. A versenyt az nyeri meg, aki leghamarabb tekeri fel a cérnát a pálcikára, s ezzel hívja magához a csigáját anélkül, hogy felemelné vagy felborítaná.

Az Officina Nova Kiadó *Barkácsolás régiből újat* című kiadványából

PÉTER, PÁL

A fát vágd ki, ragassz a hátára kartont, és vágd körül. A lomb átlósan apróra harmonikázott, zöld négyzetekből készül. Ha a törzs végét bevágod, és kétfelé hajtod, állni fog a talpán. Vágd ki, erősítsd meg kartonnal, és színezd kedvedre a két madarat, majd jobb és bal kézzel röptesd őket a mondóka szerint:

**Két kis madár ül a fán,
Egyik Péter, másik Pál.**

(Rendre meghajolnak.)

Hess el, Péter, hess el, Pál!

(A fa mögé röptülnek.)

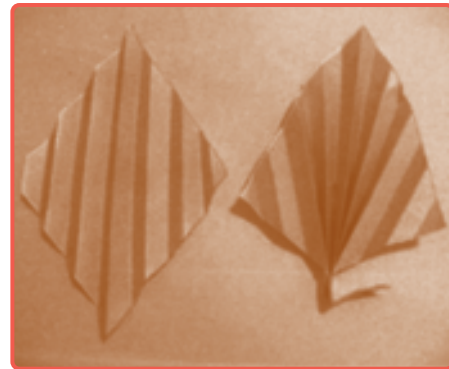
Gyere vissza, Péter, gyere vissza, Pál!

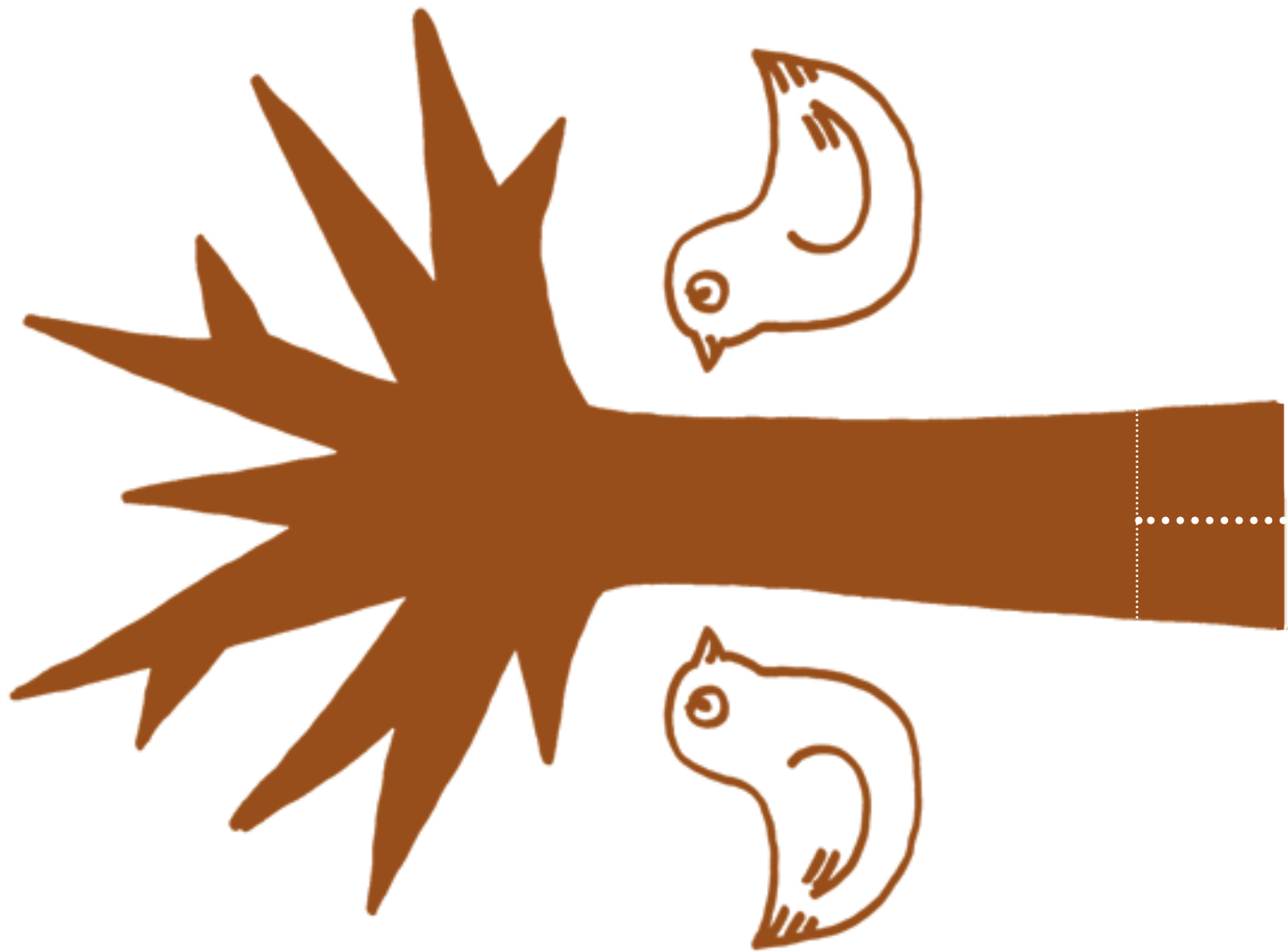
(Ismét a fára ülnek, csőrüket összeérintik, összebújnak.)

*

Jó mulatság lesz, ha az egész csoport vagy az osztály egyszerre mondja, és játssza el saját asztali színházával a madaras versikét. Adjátok elő vidáman, szomorúan, sírósan.

Kovács Katalin, margittai tanító néni elsősei a sírósat élvezték legjobban.

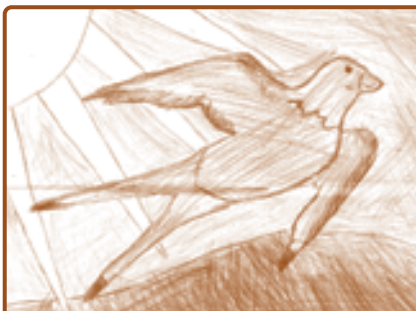

Szivárvány- POSTA

Csipike és a Szivárvány együtt köszöni meg a tengernyi csodaszép rajzot, levelet, amit nekünk küldtek egész tanévben. Boldog, vidám nyarat kívánunk. Találkozunk szeptemberben!

Ime, kiktől érkezett levél április végéig: **György Nóra**, Zabola; **Benkő Róbert Carlos**, Oklánd; **Jónás Gyöngyike**, Négyfalu; **Batiz István**, Magyarkapus; **Madarász Tünde**, Gyergyócsomafalva; **Kocsis Petra**, Sarmaság; **György Ildikó**, Monó; **Csurulya Helga**, Kézdivásárhely; **Barabás Balázs**, Székelykeresztúr; **Fodor Janka**, Bélafalva; **Tóth Barna**, Éradony; **Fazakas Kincső Boglárka** és **Emőke Brigitta**, Szentivánlaborfalva; **Benedek András**, Nagyszeben; **Iszlai Virág Júlia**, Nagy Attila, Marosvásárhely; **Fina Ágota**, Aranyosgyéres; **Burkhardt Zsófia**, Patkó Dávid, **Bazsó Botond**, **Kiss Dalma**, **Balázs Orsolya**, Kolozsvár; **Şandru Angéla** és **Manase**, Aranyosgerend; **Mák Orsolya**, Szilágysomlyó; **Buşcă-Szilágyi Anna**, Élesd; **György Júlia**,

A márciusi Szivárványban arra kértünk, rajzoljátok meg családotok, osztályotok zászlóját. Könyvajándékot nyertek az **élesdi** óvodások, az **ivói** II. osztály és a kápolnásfalvi **Csíki Csaba**, akinek rajzát itt látjátok.

Hover Júlia, Magyargyerőmonostor; **László Kinga**, Marosludas; **Mihály Andrea**, Gyergyószárhegy; **Balázs Attila**, Kisiratos; **Tornai Anett**, Zeteváralja; **Antal Dávid**, **Esztány Zsófia**, **Tankó Abigél**, Csík-szereda; **Szócs Katalin**, Nagytusnád; **Madarász Szidónia**, Borzont; **Szabó Alpár**, Kovászna; **Zágoni Nóra**, **Cosma-Medan Dániel**, Dés; a **csíkszentimrei** 3-as; a **csíkszeredai** Napraforgó, a 6-os, a Szivárvány; a **nagyvárad** Szent László és az Evangélikus; a **szentegyházi** 3-as, a **csíkkarcfalvi**, a **borzonti**, a **széki** Óvoda; a **szászrégeni** 4-es Napközi; a **marosvásárhelyi** L. Rebreanu Gimnázium II. G és H; a **nagybányai** P. Dulfu Iskola II. C; a **nagyvárad** Coşbuc Iskola I. C; a Szent László Gimnázium II. A és B, a 16-os Iskola II. E; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. C; a **szatmárnémeti** Művészeti Liceum I., a Hám János Iskola I. és II. B; a D. Pop Iskola II. C; a **brassói** Áprily Lajos Főgimnázium II. B, a 8-as Iskola II. E osztálya; a **szilágysomlyói** II.; a **csíkmenasági** I.; a **csombordi** I.; a **zimándújfalvi** I.; a **halmi** I. C; a **gyergyóalfalvi** II. A; a **gyergyócsomafalvi** I. B osztály; a **magyarlapádi** kisiskolások.

SZÍNEZŐ

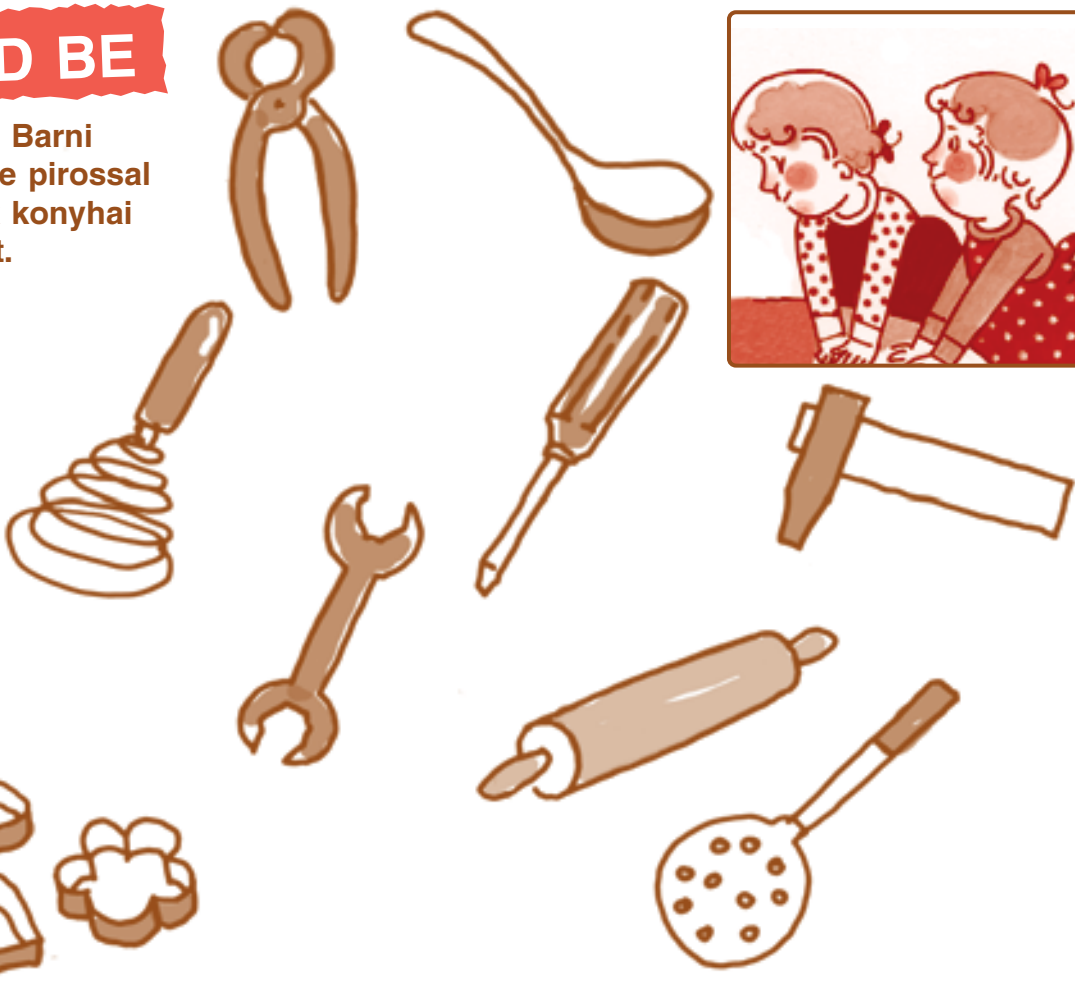
Lélekmadár hozta,
szarvas hajította,
Agancs-ág hegyéről
Istenáldott Napját
szívére csorgatta.

HERVAY TAMÁS
verse és rajza

KARIKÁZD BE

késsel Apa és Barni
szerszámaikat, illetve pirossal
Anyáé és az ikrek konyhai
eszközeit.

ZÁGONI BALÁZS

Sárkányos mese

Barni mesét olvasott az ikreknek. Dor-
ka és Hanna szerettek mesét hallgat-
ni, Barni pedig nagyon szeretett ol-
vasni nekik. Igaz, hogy sokkal lassabban ol-

vasott, mint Apa vagy Anya, de ez cseppet sem zavarta a lányokat. Így legalább alaposan meg-
nézhettek minden képet a meséskönyvben. Bar-
ni most épp egy sárkányos mesét olvasott. A lá-
nyok szorosán odabújtak Barnihoz, főleg akkor,
amikor a sárkány morogni kezdett a barlangjá-
ban, majd mind a hét torkából tüzet okádott.
Barni meg is mutatta, hogyan morog a sárkány.
A tűzokádást nem tudta megmutatni, szerencsé-
re, mert a lányok így is éppen eléggé megijed-
tek. Csodálkozott is Apa este, amikor kijött a für-
dőszobából, mert a nagy ágyban Anya jobb olda-
lán Dorka, bal oldalán Hanna feküdt, így neki
már nem is maradt hely. Mikor megkérdezte,
hogy hova feküdjön, Hanna azt mondta, hogy a

gyerekszobába, Barni mellé. Végül valahogy nagy nehezen Apa is befért az ágyba.

Másnap Apa a pincében dolgozott a láncfűrésszel. Barni segített neki. Ezalatt a lányok a konyhában segítettek Anyának. Apa felküldte Barnit a lakásba egy csavarhúzóért, de az nem volt a helyén. Anya is segített keresni, de együtt sem találták meg. Barni visszament Apához, Anya viszont még egy kicsit tovább keresett. A szerszamos ládikó mögé is benyúlt, és hopp, valami a kezébe akadt. Megvolt a csavarhúzó!

– Dorka, Hanna, leviszitek a csavarhúzót Apáéknak?

Dorka és Hanna egymásra nézett. Dorka elvette a csavarhúzót.

– Ne féljeteK, csak Apa és Barni van lent. Nagy lányok vagytok már!

A lányok bólintottak. A bólintás inkább a nagylányságnak szólt, mert félni azért féltek.

Anya kinyitotta nekik a pincelejáró ajtaját, és felgyújtotta a villanyt. Dorka a bal kezével megfogta az egyik korlátot, jobb kezével a

Hanna bal kezét, Hanna pedig a jobb kezével a másik korlátot. Óvatosan lépegettek lefelé, de minden lépcsőfokon megálltak, és hátra néztek Anyára, aki tartotta az ajtót, és mosolyogva bátorította őket. Ekkor szólalt meg a telefon. Anya beszaladt a lakásba, és az ajtó becsukódott. A lányok ijedten néztek össze.

– Nem baj – biztatta magukat Hanna –, ég a villany!

– És nincs Sárkány! – mondta Dorka, és bátran lejjebb lépett.

– Nincs... – mondta Hanna halkabban, és óvatosan ő is lejjebb lépett.

A villany viszont úgy volt kitalálva, hogy egy perc után magától kialudjék. Az egy perc letelt, Anya a lakásban volt, a villanykapcsoló meg csak számolni tudott, szeme és füle nem volt, így nem látta, nem hallotta, hogy a lányok a lépcsőn vannak, és lekapcsolódott.

A lányok erősen szorították egymás kezét. Csak egy halvány kis fény szűrődött ki a pincéből. Már csak két lépcsőfok volt hátra. Egy-másra néztek, de alig láttak valamit.

UNIPAN HELGA rajzai

– Most mit csinálunk, sírunk? – kérdezte Dorka.

– Nem, mert Anya azt mondta, hogy nagy kislányok vagyunk! Tudod mit? Lemegyünk a lépcsőn!

Ekkor viszont morgás hallatszott a pincéből. Dorka gyorsan Hannához, Hanna pedig a falhoz lapult.

– Itt van a Sárkány! – kiáltott Dorka, és húzta volna felfelé Hannát.

A morgás egyre hangosabb és sipítóbb lett.

– Anya! – kiáltott Dorka.

– Apa! – kiáltott Hanna.

De a nagy zajban nem lehetett hallani a kiabálásukat.

– Fussunk fel! – kiáltott Dorka.

– Inkább le! Ez nem Sárkány. Ez Apa! – és Hanna egy bátor ugrással lent termett a pincében.

Ebben a pillanatban abbamaradt a morgás, és felgyúlt a villany is: Apa kikapcsolta a láncfűrész, Anya felgyújtotta a villanyt.

– Szia, Apa! Hát te vagy itt a Sárkány? – kérdezte Hanna.

Apa és Barni nagyot nevetett. Ekkor Dorka is leugrott.

– Szia, Apasárkány, itt a csavarhúzó!

– Megijedtetek, lányok? – kérdezte Anya a lépcső tetejéről.

– Csak egy kicsi sötétfélelem volt – mondta Hanna

– Meg egy kis sárkányijedtség – toldotta meg Dorka. – De már elmúlt!

A néma királylány

Írta Ianoş Abigél,
Szatmárnémeti.
FORRÓ ÁGNES rajzai

Volt egyszer egy király,
akinek mindene
megvolt, mégis
szomorkodott, mert a
lánya néma volt.

– Aki szóra bírja
a lányomat,
ahhoz adom
feleségül.

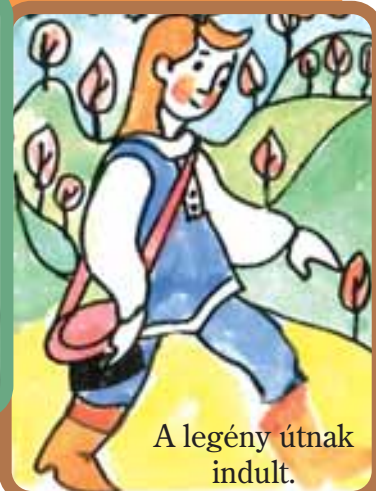

Sok vitéz próbált
szerencsét, de mindhiába.

Élt a közeli faluban egy legény, aki
megtudta, hogyan segíthetne a lányon.

– A hegy tetején levő
forrás vize gyógyító
erejű, de sárkány
őrzi!

A legény útnak
indult.

Útközben egy tüskés bokorból kétségbeesett csipogást hallott.

– Köszönöm, hogy kiszabadítottál. Fogd ezt a tollat!

A karddá változott tollal a legény legyőzte a sárkányt.

– Bárcsak meggyógyulna tőle a királyné!

Szebb hangom lett, mint a pacsirtának!

Csaptak egy nagy lakodalmat, én is ott voltam, jót táncoltam.

Ebben a tanévben búcsú-
zunk egymástól, hogy
szeptember havában az „új
tanév” tanulóiként köszönt-
hessek engem, kedves fe-
leségemet, Típetupát és régi
barátokként egymást. Bú-
csúképpen megkértem öreg
barátomat, Sándor bácsit,

Székely Levente, Magyarlapád

próbáljon visszaemlékezni,
hosszú életében történt-e
valami olyan, amire ma is
csodaként emlékszik, és ha
igen, mesélje el itt nekünk-
nektek. Ő huzakodott egy ki-
csit, mondván, úgy sem hiszi-
tek el.

Szegény Sándor bácsi. Úgy
látszik, ő még nem tudja,
hogy a magamfajta törpék –
és a gyerekek – minden
olyan történetet elhisznek,
ami igazságból fakad. Csak a
hazug történeteket nem
szeretik. Így van? Nos, ne
szaporítsuk a szót, mert
öreg barátom végül is
mesélni kezdett:

Olyan hét-nyolc éves le-
hetett, amikor otthon a szü-
lőfalujában, Csíksomlyón
egy eső utáni délután el-
indult szegfűgombát szed-

Orbán Emese, Kolozsvár

ni a két Somlyóhegy közti
tisztásra. Ezt a kicsi gombát
szedni elég szaporátlan, de
akkor, ott rengeteg volt. Sán-
dor bácsi – akkoriban min-
den volt, csak bácsi nem –
szedte is szaporán, amikor
fura érzése támadt: valaki
nézi. Felpillantott.

Alig tíz-tizenöt méternyire
tőle egy őzsuta állt, és nézte

Domán Dóra, Csíkkarcfalva

a gombászó kisfiút. Ő mozdulni sem mert, hogy el ne űzze az őzikét. Csak álltak, és nézték egymást. Aztán a kis őzsuta lépett egyet a kisfiú felé. Utána – még egyet.

Sándor bácsi – akkoriban még Sanyika – nem mozdult. Megbűvölten nézte a felé közelítő Csodát. Az őzike lépésenként egyre közelebb jött. Amikor már karnyújtásnyira volt, a kisfiút hirtelen valami forró érzés kerítette hatalmába, és örömeiben át akarta ölelni az őzike nyakát.

Vesztére.

A suta megugrott, és kecsesen szaladva eltűnt a közeli Bükk fái között...

Sándor bácsi utána még hosszú évekig, nagydiák korában is ki-kilátogatott a két Somlyóhegy közti tisztásra –

de az őzikét nem látta többé. Nem tudta szegény, csak öreg Sándor bácsi korában értette meg, hogy az igazi csodák az ember életében nem ismétlődnek meg.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Hencz Márk, Szatmárnémeti

**E lapszám
támogatója:**

Címlap: KESZEG ÁGNES

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXX. évfolyam, 326. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. **A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.** C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. **Ára 2 lej**

A nyári nap sugara
Meleget fúj suttogva,
Növeszti a lóherét.
Fenn az égen csoportba
Madarak szállnak suttogva.
Nézegetve repülnek,
Mintha nagyon félnének.
Varga Rita, Marosbogát

Tulipánok és
gyerekek együtt
virulnak a
szatmárnémeti
Árva Bethlen
Kata Református
Óvoda udvarán.
Nagy Csilla,
Nagy Irma óvó
néni és **Szilágyi**
Margit dada néni
vigyáz rájuk.

Juhos Ildikó széki óvó néni csoportjában
népszerű a Szivárvány, és szeretik az ünne-
peket. Itt éppen jelmezben pompázik mindenki.

Erdő szélén folyó,
Abban úszni jó.
Próbáld ki te is,
Milyen síkos a víz.
Csobban a patak,
Úsznak a halak.
Fogjál ki egyet,
S este még egyet.

Văcaru Alina,
Kézdivásárhely

Kutos Tímea, Kolozsvár

Az én cicám férjhez akar menni,
A szomszédét el akarja venni.
Édes cicám, ne hagyj itt bennünket,
Ki fogja meg a mi egerünket?

**Dobra Abigél Anna,
Sepsiszentgyörgy**

Patak mentén, falu szélén
ballagtunk a juhok és én.
Hajtottam a három juhot,
tereltem a foltos kecském.

Göndör kicsi birka,
gyapjút adjál, nyírva,
adjál tejet, fehérret,
kemence süt kenyeret.

Hej, kisbárány, hej, barika,
kóborolsz a mezőt járva.
Kis gazdád vár odahaza,
sajtárjából jót ihatsz ma.

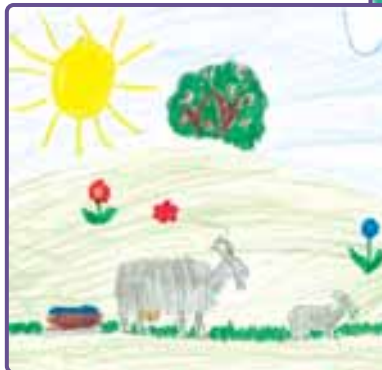
**Kristály Balázs,
Csíkszentdomokos**

Létai Gergő, Székelyhíd ▶

**Dobos
Írisz Barbara,
Szatmárnémeti** ▶

▼ **Tankó Klaudia,
Gyergyószentmiklós**

Hideg télen, fehér égen
Kint jártam az erdőben.
Megláttam egy kismadarat,
Vacogott a hidegben.
Hazavittem, megettettem,
Nyáron aztán elengedtem.

**A gyergyószentmiklósi Fogarassy
Mihály Iskola II. B osztálya**

Megérkezett a meleg nyár,
Nincsen eső, nincsen sár.
Melegen süt a földre a nap,
Fejünkön nagy szalmakalap.

Dénes Tímea, Kutyfalva

Rajz- üzenet

Gelencsér Amália,
Nagyvárad

▲ Kötő Nóra, Kolozsvár

▲ Csikós Adrienn,
Kovászna

Kibédi Hunor,
Székelykeresztúr ▶

◀ Erdélyi Izabella,
Szatmárnémeti

